

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg er enig med hr. Kurt Hansen i, at det er et meget spinkelt grundlag at rejse en forespørgselsdebat på. Hr. Kurt Hansen efterlyste nogle bemærkninger fra mig for så vidt angår andre former for teknik på dette specielle område. Jeg er ikke i stand til her at komme med nogen egentlig teknologisk udredning, og med hr. Kurt Hansens i øvrigt gode kendskab til området tror jeg også at hr. Kurt Hansen fuldt ud forstår en sådan bemærkning fra min side.

Hr. Alfred Hansen spurgte mig – og hvorfor det spørgsmål skulle frem, står jeg noget uforstående over for – om flyvelederne har begået noget, der strider imod gældende love eller imod andre gældende bestemmelser. I den anledning skal jeg blot henvise til, hvad jeg ved flere lejligheder har sagt med baggrund i luftfartslovens §§ 50 og 74.

Så spørger hr. Alfred Hansen, om betalingen for rådighedstjenesten kan reetableres. Det har allerede været inde på et tidligere tidspunkt af aftenen, og jeg må derfor henvise til, hvad jeg allerede har sagt herom. Det er ikke mig, der har frataget flyvelederne betalingen for at stå til rådighed. Det, der her er faldet på jorden og ligger i utallige skår, er noget, som flyveledernes organisationsledere alene har ansvaret for.

Skulle der være ønske om, som jeg også har sagt på et tidligere tidspunkt af aftenen, en indsats fra min side med hensyn til at få disse skår klinket sammen, er jeg villig til at gå i gang hermed, ja, allerede i aften, om det skulle være, men det forudsætter jo, at de forhandlingsberettigede organisationer – og det er altså her luftfartsvæsenets personaleforening – også sidder med ved bordet.

Er det forsvarligt med alt det overarbejde? var hr. Alfred Hansens næste spørgsmål. Hertil skal jeg blot i al stilfærdighed minde hr. Alfred Hansen om, at den ugentlige arbejdstid er 36 timer fordelt således, at der er tale om 24 timers arbejde og 12 timers betalt frihed.

Med baggrund heri synes jeg nok, at der kunne være tale om overarbejde, også uden at flyvesikkerheden sættes over styr. Det har flyvelederne jo også tidligere vist vilje til og også været indforstået med kunne ske på forsvarelig vis. Det vil jeg gerne sige på samme venlige måde, som jeg også har sagt det tidligere, når vi har drøftet disse ting ved lejlig-

heder, hvor flyvelederne har været repræsenteret.

Til allersidst et svar til hr. Svend Heiselberg. Hr. Svend Heiselberg spurgte mig, om flyvelederne ikke er for svagelige til dette job. Det er et spørgsmål, som jeg ikke har forudsætning for at udtale mig om allerede af den grund, at jeg ikke er læge.

Formanden:

Jeg skal på den givne foranledning gøre opmærksom på, at en ministers taletid ved forespørgsler ifølge forretningsordenen er ubegrænset.

Dohrmann (FP):

Jeg tror, at trafikministeren var næsten hele raden rundt og kommenterede de forskellige ordførere med undtagelse af en enkelt, nemlig den socialdemokratiske ordfører. Hr. Otto Mørch har brugt hovedparten af sin taletid, korte bemærkninger osv. til at foreslå, at der skulle nedsættes det noksom bekendte udvalg, som hr. Otto Mørch, i hvert fald hvis man tør stole på dagspressen, har fået en opsang af statsministeren for at have foreslået. Men jeg vil gerne høre trafikministerens syn på dette udvalg. Jeg forstod på hr. Otto Mørch, at det var ikke hans, men organisationernes idé. Nu tror jeg nok, at vi andre helst ser, at hr. Otto Mørch gør sig til talsmand for de ting, han mener er rigtige, og ikke begynder at undskylde sig med, at det er organisationerne, der mener det, men at han, hr. Otto Mørch, i øvrigt tilslutter sig det.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om det er således, at danske flyveledere er dårligere lønnet, har længere arbejdstid og har dårligere arbejdsforhold i det hele taget, end eksempelvis norske og svenske flyveledere har. Jeg vil gerne have det at vide, for jeg mener, det tidligere er blevet sagt i udvalget, at danske flyveledere faktisk havde det langt bedre. Hvis det er tilfældet, kan jeg under ingen omstændigheder se, hvilket behov der skulle være for at få nedsat et sådant udvalg, men som hr. Otto Mørch indrømmede over for hr. Alfred Hansen, var det heller ikke noget, hr. Otto Mørch mente der skulle gøres brug af foreløbig, eller noget, der skulle løse den aktuelle situation; det skulle først gælde fra næste overenskomstperiode.